

det ved Indbetaling og Panteobligations Udstedelse til Kreditkassen, ligesom ei heller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er afholdt Overtaxationsforretning.

Bliver en Taxations- eller Overtaxationsforretning ved Høiesteretsdom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Overtaxationskommission, hvilket da foranstaltes af Indenrigsministeren.

§ 35. Den Godseter eller Pantnaver, som enten indaanter en Taxationsforretning for Overtaxationskommissionen eller en Taxations- eller Overtaxationsforretning for Høiesteret, har til Kreditkassen at indsende Bevis for, at saadan Paaanke er fket, og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at tværtsætte Indbetaling m. v. til Kreditkassen førend til den i § 13 betegnede Termin, saaledes bør ei heller Kreditkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Er Uger efterat Taxationsforretningen er tilendebragt, har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorefter Bedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Kontinuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemmer sig om at erklære til Protokollen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frafalder sin Begjæring om dens Overdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Er der afholdt Overtaxationsforretning, har Bonden ved denne, inden 4 Timer efterat Resultatet er bekjendtgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frufalder Bonden sin Begjæring om Gaardens Overdragelse, da er han ikke berettiget til at fornye Begjæringen, før i det Mindste fem Aar ere helt forløbene.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger, hvad der kontant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseteren berettiget til at vælge, om han vil søge Bonden til Handlens Guldbyrkelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Bistning, at Bonden eller hans eventuelle Efterkommere ikke kan fremkomme med nogen ny Begjæring om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Dør Bonden, efter at have givet Godseteren den i § 23 omhandlede Underretning, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er fket, da gaar ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveiendom, som tilkom ham, over til hans Bo, eller, hvis han er gift, til det fælles Bo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Eghed med de om Selveteres Testationsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saafernt Sagens Afgjorelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstviftigheder, der først skulle paafjendes ved Domstolene eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden ved at lade thinglære en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu staar under Forhandling, forebygge, at der fra Godseterens Side foretages nogen vilkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.